

Ředitel

VÁŠ DOPIS ZN/ ZE DNE

NAŠE ZNAČKA
1/2017

VYŘIZUJE/LINKA

DATUM
27.04.2017

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Žádostí, doručenou dne 25.4.2017, požadovala tazatelka ..... na základě zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „Zákon“), vypracování dotazníku se 138 otázkami a podotázkami, které se týkají problematiky porodů. Fakultní nemocnice Olomouc, IČ: 00098892, se sídlem 779 00 Olomouc, I.P. Pavlova 185/6 (dále jen FNOL) rozhodla dle ust. § 15 odst. 1 dle zákona č. 106/1999 Sb. takto :

Žádost ....., nar. ...., bytem ..... ze dne 25.4.2017, jejímž obsahem bylo vypracování dotazníku se 138 otázkami a podotázkami, které se týkají problematiky porodů, se

odmítá v plném rozsahu.

Odůvodnění:

FNOL coby povinný subjekt žádost jako celek odmítla, neboť je přesvědčena o tom, že podání je jako žádost dle Zákona pouze formálně označeno, avšak neobsahuje takové otázky, na jejichž zodpovězení by dle Zákona a Listiny základních práv a svobod existoval právní nárok.

Právo na informace je nepochybnou součástí ústavně garantovaných práv. Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod však poskytování informací o činnosti povinného subjektu omezuje požadavkem **přiměřenosti**. Žadatelka se domáhá poskytnutí odpovědí na otázky zcela zjevně **nepřiměřeného rozsahu i obsahu** s ohledem na účel, pro který mají odpovědi žadatelce sloužit.

Žadatelka se na povinný subjekt obrátila coby fyzická osoba. Žádost odůvodňuje tím, že je těhotná a pro to, aby mohla svobodně zvolit poskytovatele zdravotních služeb, u kterého porodí, potřebuje znát do detailu odpovědi na všech 138 otázek a doplňujících podotázek uvedených v žádosti. Povinný subjekt shledává dotazník nepřiměřeným, a to jak co do jeho kvantity i obsahu. Z hlediska obsahu otázek je vzhledem k osobě žadatelky zřejmé, že mnohé skutečnosti se jí osobně nedotýkají nebo jsou pro učinění jejího rozhodnutí o volbě poskytovatele zdravotních služeb naprosto irelevantní; zátěž povinného subjektu takovou žádostí tedy nelze v ústavněprávní rovině považovat za přiměřené využití práva na poskytování informací.

Žadatelka ve svých otázkách nežadá o poskytnutí informace, ale o vytvoření nové informace, o názor FNOL, často o odborný názor na problém, na který nemusí existovat jednoznačná odpověď, nebo se k problematice nemusí stavět jednotliví zdravotníci úplně shodně. U všech otázek si žadatelka klade podmínky a požaduje detailní zpracování, přičemž FNOL vyhrožuje, že pokud FNOL odpoví jednoslovně, či žadatelka shledá odpověď FNOL jako odbytou, bude žádat o doplnění informací. Žadatelka si vynucuje cit.: „*konkrétní postoje a pro ni zcela zásadní věci*“, „*právní otázky prosí včetně dikce zákonů či vyhlášek v přesném znění*“.

FNOL nesdílí žadatelčin názor, že v tomto konkrétním případě nejsou dány žádné důvody pro odmítnutí žádosti, naopak zastává právní názor, že zákonné důvody pro odmítnutí zde jsou naplněny ve více ohledech:

Žadatelka se domáhá obsahu („informací“), který neexistuje, neboť nebyl povinným subjektem vytvořen a není tedy ani zaznamenán na datovém nosiči, listině, ani záznamu v elektronické podobě nebo na záznamu zvukovém, obrazovém či audiovizuálním, **není tedy „informací“** ve smyslu § 3 odst. 3 Zákona. Tato argumentace je podložena Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, čj. 6 As 33/2011-83, dle kterého jsou informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, informacemi již existujícími, které má povinný subjekt ve své dispozici, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti.

Sdělení požadovaná žadatelkou navíc ani nejsou informacemi ve smyslu Zákona, neboť **povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí, vytváření nových informací ani vnitřních pokynů a personálních předpisů** (§ 2 odst. 4 Zákona). FNOL tedy není povinna v režimu Zákona vyjadřovat se k určité problematice ani „vysvětlovat“ či odůvodňovat, jaký názor či postoj k určité problematice zaujímá a proč. Stejně tak *budoucím rozhodnutím* ve smyslu Zákona je nutno nepochybně rozumět jakékoli rozhodnutí povinného subjektu, kterým teprve budou řešeny odborné otázky vznesené žadatelkou.

Povinnému subjektu rovněž legislativa neukládá vypracovávat analýzy či právní výklady apod., jak je požadováno. Z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 8. 2006, č.j. 22 Ca 97/2006-12 vyplývá, že do působnosti povinného subjektu „...*nepatří poskytovat výklad právních norem či zaujímat odborná stanoviska k jejich aplikaci, ačkoli zná odpovědi na položené otázky. Nejedná se o druh informací o činnosti žalovaného, na které by Zákon dopadal.*“ Posuzováním právních otázek a jejich výkladem se zabývají jiné instituce a žadatelka se může obrátit např. na osoby poskytující právní pomoc podle zákona o advokacii; viz. např. otázka č. 97 – žádá definovat pojem lege artis.

FNOL má zato, že žadatelce nenáleží veřejné subjektivní právo na poskytnutí odpovědi na jakékoliv otázky, ale pouze na ty, které se vztahují k působnosti subjektu povinného ve smyslu Zákona. FNOL tento názor opírá o Usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02: „*Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.*“

Žadatelka **zneužívá právo na informace tím, že Zákon obchází** trváním na poskytnutí sdělení, která nespádají pod jeho režim, a které by si kterákoliv jiná fyzická osoba za normálních okolností opatřila sama, např. studiem odborné literatury a příruček, konzultací se svým gynekologem, vyhledáním jednoduchých provozních informací na webových stránkách konkrétní porodnice, účasti na předporodním kurzu a jiným způsobem, kterým tak běžně činí ostatní těhotné ženy.

Účelem smyslem práva na přístup k informacím je, aby veřejnost měla možnost získat *informace o rozhodování a činnosti* povinných subjektů, což většinou má úzkou vazbu na problematiku nakládání s veřejnými financemi a boj proti korupci. Tato „kontrola“ ze strany veřejnosti má přispět k transparentnosti vynakládání veřejných prostředků. Povinnými subjekty dle Zákona jsou zejména orgány státu, kraje nebo obce, jejich organizační složky, příspěvkových organizací a právnických osob jimi jinak ovládanými a zákonem zřízené právnické osoby. FNOL je právnickou osobou ve formě státní příspěvkové organizace a hospodaří s veřejnými prostředky, dotazy dle žádosti se však hospodaření v žádném ohledu netýkají.

Z uvedeného je zřejmé, že postavení FNOL je zde do určité míry slabší než žadatelčino, a že žadatelka vytrvale zneužívá práva na informace skrze žádosti, které zjevně nesouvisejí s povinností poskytnout *informace* o své činnosti. Test veřejného zájmu na poskytnutí odpovědi na žádost paní Petry Langové zde neobstojí, když žadatelčíným jediným zájmem je **soustavná kritika českých porodnic**, nikoliv získání informací pro kvalifikované rozhodnutí o volbě poskytovatele zdravotních služeb.

.....
doc. MUDr. Roman Havlík, Ph.D.
ředitel
Fakultní nemocnice Olomouc

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí je dle ust. § 16 zákona č. 106/1999 Sb. možno podat odvolání k Ministerstvu zdravotnictví ČR do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí, a to podáním učiněným u FNOL.